



ת"פ 51497/07/14 - מדינת ישראל נגד י ת, ר פ, ר א

בית משפט השלום באשדוד

04 מרץ 2015

ת"פ 51497-07-14 מדינת ישראל נ' ת(עציר) ואח'

בפני כב' השופט אבשלום מאושר
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. י ת
2. ר פ
3. ר א

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד לנה לנצט

ב"כ הנאשמת מס' 2 עו"ד עינת רוזנטל

הנאשמת נוכחת.

[פרוטוקול הושמט]

מזר דין

ביום 5.1.15 הורשעה הנאשמת 2 על יסוד הודאתה בעובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן ובעבירות כדלקמן:

הסגת גבול - עבירה בניגוד לסעיף 447(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **החוק**);

תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר - עבירה בניגוד לסעיף 382(א) לחוק.

על פי הנטען בכתב האישום המתוקן, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אך כשנה עובר ליום 20.7.14, לאחר שהודיעה הגב' א ל (להלן- המתלוננת) לנאשם 1 שהיא בהריון ממנו, איים הנאשם 1 בפגיעה שלא כדין בגופה של המתלוננת, באמרו למתלוננת שירצח אותה ולא ייתן לה ללדת, וזאת בכוונה להפחידה או להקניטה.

ביום 20.7.14, בשעה 21:30 לערך, הגיע הנאשם 1, יחד עם הנאשמים האחרים, שהנם אחותו וגיסו, ועם אחיו הקטין (א.ת) ואחת בשם ש כ (להלן- שירן), לביתה של המתלוננת שברח' הרב **** באשקלון (להלן- הבית), בו שהו באותה

עמוד 1



עת המתלוננת ושלושת ילדיה מזוגיות קודמת- בני 6 עד 14.

בתה הגדולה של המתלוננת ניגשה לדלת ושאלה מי זה ומשנענתה שזו שכנה, פתחה את הדלת ואז נכנסו הנאשמים לדירה.

עם כניסתם, תקפו הנאשמת 2 וש את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה, בכך שהכו אותה באגרופים וסטרו לה. במעמד זה, תקף הקטין את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה, בכך שהכה אותה בישבנה ובגבה באמצעות אלת עץ, וכתוצאה מכך נגרמה לה חבלה של ממש בדמות כתם אדום בחלקו העליון של ישבנה.

בתה הגדולה של המתלוננת ניסתה להפריד, אך הנאשם 3 תקף את הקטינה שלא כדין וללא הסכמתה, בכך שהכה אותה באמצעות אגרופ בפניה. במעמד זה, סטרה המתלוננת לנאשם 3 ומיד ובסמוך הכה הקטין את המתלוננת באמצעות אלה בראשה ובעורפה ונגרמה לה חבלה של ממש בדמות נפיחות בעורף.

בהמשך, תקף נאשם 3 את בתה הגדולה של המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה, בכך שבעט בירכה והיא נחבלה בכתפה.

בהמשך, שאלה ש את הנאשם 1 אם לקח את מכשירי הפלאפון של המתלוננת ובתה הגדולה, על כך השיב הנאשם בחיוב. הנאשם 1 גנב בצוותא חדא עם ש שני מכשירי פלאפון מסוג סמסונג גלאקסי במרמה וללא תביעת זכות בתום לב, כאשר הם מתכוונים לשלול אותם שלילת קבע מהמתלוננת ובתה הגדולה.

מיד ובסמוך, סטרה המתלוננת לנאשם 1 ואמרה לו שיתבייש על כך שהכה אותה בפני ילדיה. מיד ובסמוך, תקף הנאשם 1 את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה, בכך שדחף אותה והכה אותה במכת אגרופ בבטנה, הצמיד אותה לקיר והכה אותה בראשה. במעמד זה, הכה הקטין את המתלוננת עם אלה, הרים מאוורר שהיה בדירה והכה את המתלוננת באמצעותו בראשה.

כל אותה עת, ניסתה בתה האמצעית של המתלוננת לבצע חיוג ממכשיר הפלאפון שלה, אך הנאשם 1 דרש ממנה את הפלאפון ומשזו סירבה, אחז בידה וגנב ממנה את מכשיר הפלאפון. בהמשך, צעקה בתה האמצעית של המתלוננת שלא ירביצו לאמה, אך הנאשמת 2 אמרה לה לסתום את הפה.

בנסיבות אלה, נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות סימנים אדומים וכחולים על ידה הימנית וסימן כחול על ידה השמאלית, שריטות על ידה השמאלית, שריטה בעורף, כאבי ראש, ירידה בשמיעה באוזן ימין, כאבי גב וצליעה.

ביום 21.7.14, בשעה 17:00 לערך, במהלך שיחה טלפונית עם האחות, איים עליה הנאשם 1 בפגיעה שלא כדין בגופה, בכך שאמר לה שיעשה להם פיגוע היום.

הנאשמת 2 ילידת 1993 ואין לחובתה כל הרשעות קודמות.

הנאשמים הודו במסגרת הסדר טיעון והצדדים הגיעו להסכמות לגבי מרבית העונשים שיוטלו, ולגבי הנאשמת 2, הוסכם כי יוטלו עליה 2 חודשי עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי בסך של 2,500 ₪.



טענות ב"כ הצדדים

המאשימה הפנתה לנסיבות ביצוע העבירות כאמור בכתב האישום המתוקן, ובנסיבות האמורות מבקשת לכבד ההסדר. עוד מציינת כי כתב האישום תוקן בשל קשיים ראיתיים.

מנגד הסנגורית אף היא ביקשה לכבד את ההסדר, עוד מסרה כי הנאשמת ללא עבר פלילי, מדובר בנאשמת צעירה בת 21, חסכה בזמן שיפוטי של בימ"ש ומבקשת כאמור לכבד ההסדר.

מתחם הענישה

בסימן 1א לפרק ו' לחוק העונשין, הנושא את הכותרת "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה", נקבע עקרון ההלימה כעקרון המנחה בענישה, וכך, למעשה, ניתנה הבכורה לשיקולי הענישה של גמול, ונקבע כי בראש ובראשונה על העונש להלום את חומרת העבירה ואת מידת אשמו של הנאשם.

על מנת ליישם את עיקרון ההלימה, על ביהמ"ש להתחשב בשלושה דברים: אחד, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם; שניים, במדיניות הענישה הנהוגה; ושלוש, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך המוגן במסגרתן של עבירות האלימות במשפחה, הינו זכותו של האזרח להגנה על שלומו, בטחונו ושלמות גופו. העבירות נועדו להגן על הצד החלש במשפחה מפגיעה של בעל הכח הפיזי או הכלכלי, המנצל בין היתר את רגשות האהבה, הפחד, הבושה או התלות של הקרבן בו.

בע"פ 2037/92 בן דוד נ' מדינת ישראל התייחס בית המשפט העליון לצורך בהחמרת הענישה במקרי אלימות בתוך המשפחה:

"בית המשפט מצווה לשרש את התופעה של אלימות שבתוככי המשפחה, שנעשית יותר ויותר למכת מדינה, וכן מצווה הוא להגן על הצד המוכה, שלא תמיד כוחו עומד לו להגן על עצמו. הרתעה זו צריך וייתן לה ביטוי על ידי השתת עונש מאסר משמעותי, למען ישמעו וייראו, הן מי שהורשע במעשי האלימות והן עבריינים בכוח".

ראה גם הדברים שנאמרו בע"פ 9469/03 מדינת ישראל נ' פלוני:

"מעשי אלימות במשפחה כמעשיו של המשיב אינם נחלתם של עבריינים, בין עבריינים מועדים ובין עבריינים קלים. ידענו מניסיונו כי גם אנשים שבחיי היום-יום התנהגותם התנהגות נורמטיבית היא לכל דבר ועניין, עלולים לנהוג באלימות קשה בביתם פנימה. מסקנה נדרשת מכאן היא, כי העובדה שנאשם הוא אדם נורמטיבי, לכאורה, בחיי היום-יום, אין בה בהכרח כדי ללמד על התנהגותו בביתו. עוד נאמר, כי העובדה שהתנהגותו של אדם היא התנהגות נורמטיבית על דרך הכלל, לא היא בה כדי להקל עימו שעה שמתנהג הוא באלימות כלפי בני



משפחה שהם חסרי-אונים לידו."

לאחר ששמעתי טענות הצדדים, **לקולא**, יש לשקול את הודאת הנאשמת המלמדת על נטילת אחריות ואשר הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי והעובדה כי עברה של הנאשמת נקי.

לחומרא, יש להביא בחשבון את חומרת המעשה בו הורשעה נאשמת 2, יחד עם זאת שקלתי את טיעוני הצדדים כאמור ובנסיבות האמורות אני סבור כי ההסדר סביר בנסיבות העניין ולכן אכבדו.

לאור האמור לעיל, אני דן את הנאשם לעונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 2 חודשים.

חודשי המאסר ירצו בעבודות שירות בבית אבות סוכת שלום ברחוב ז'בוטינסקי 1, צפת. וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות.

תחילת ריצוי המאסר מיום 12/03/15 ועליה להתייב בשעה 08:00 בפני מפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת מחוז צפון, ביחידת עבודות שירות ברחוב הציונות 14, טבריה. (אוטובוס להגעה בתוך תחנת משטרת טבריה באמצעות קווים פנימיים)

על הנאשמת לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובתה ובפרטיה.

כמו כן, מוסבר לה כי עליה לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של ריצוי העבודות ולריצוי העונש בין כותלי הכלא.

2. אני מטיל על הנאשמת 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא תעבור עבירה מהעבירות בהן הורשעה בגזר דין זה.

3. פיצוי למתלוננת אתי לוי, בסך 2,500 ₪ אשר יקוזז מהפקדון - באם הופקד - בסך 5,000 ₪ שהפקידה במסגרת מ"ת 51560-07-14.

יתרת הפקדון תושב לנאשם 3 וזאת באם אין מניעה חוקית לכך.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי ב"ש תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ג אדר תשע"ה, 04/03/2015 במעמד הנוכחים.



אבשלום מאושר , שופט

[פרוטוקול הושמט]

צו

כמבוקש המוצגים ישמרו בתיק החקירה.

ניתנה והודעה היום י"ג אדר תשע"ה, 04/03/2015 במעמד הנוכחים.

אבשלום מאושר , שופט

הוקלדעלידימיטלשילון